

τακτική

τακτική κ. **ταχτική**, η, ουσ. [<αρχ. τακτική, θηλ. του επιθ. τακτικός], η τακτική· ο συγκεκριμένος τρόπος ενέργειας, ο συγκεκριμένος τρόπος συμπεριφοράς: «μ' αυτή την τακτική που ακολουθείς, σίγουρα θα 'χεις προβλήματα»·

- **αλλάζω τακτική**, ενεργώ, συμπεριφέρομαι διαφορετικά από ό,τι προηγουμένως προς το καλό ή προς το κακό: «αφού μου φέρεσαι μ' αυτόν τον άσχημο τρόπο, θ' αλλάξω κι εγώ τακτική». (Λαϊκό τραγούδι: **αν δεν αλλάξεις τακτική**, ψεύτρα και άστατη γυνή, χωρίς κουβέντες πια πολλές θα μπλέξω μ' άλλη και θα κλαις // κουράστηκα μες στη ζωή, καλά εγώ να κάνω, γι' αυτό θ' **αλλάξω ταχτική** πριν πέσω και πεθάνω). Συνών. αλλάζω βιολί / αλλάζω δρόμο (α) / αλλάζω σκοπό·

- η τακτική του καρότου και του μαστίγιου, βλ. λ. [καρότο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας